

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku J. F.

przy uczestnictwie L. F., P. S., G. S. i A. P.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 września 2008 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w Z. z dnia 27 maja 2008 r., sygn. akt I WSC (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Z. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie z tej przyczyny, że pełnomocnik skarżącej (autor skargi kasacyjnej), wykonując zarządzenie wzywające go do wykazania umocowania do sporządzenia wspomnianego środka prawnego, wprawdzie załączył pełnomocnictwo, upoważniające do reprezentowania skarżącej przed Sądem Najwyższym, jednak opatrzone datą 21 maja 2008 r., a zatem – jak podkreślił Sąd Okręgowy – skarga kasacyjna wniesiona przez tego pełnomocnika w dniu 30 kwietnia 2008 r. pochodziła od osoby nieumocowanej do jej wniesienia.

Na powyższe postanowienie pełnomocnik wnioskodawczynie wniósł zażalenie, w którym żądał uchylenia zaskarżonego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia podniósł, powołując się na pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia

7 kwietnia 2006 r., III CZ 13/06, (OSNC 2006, nr 10, poz. 176), że udzielenie pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania strony w określonej sprawie, bez ograniczenia jego zakresu, oznacza umocowanie pełnomocnika także do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z samego prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, mająca moc zasady prawnej, z dnia 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Jeśli więc pełnomocnik reprezentujący stronę w sądzie pierwszej i drugiej instancji nie dołączy do wniesionej skargi kasacyjnej pełnomocnictwa wskazującego, że jest umocowany także do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym, to zachodzi brak formalny skargi, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 zd. 1 w zw. z art. 126 § 3 k.p.c., podlegający uzupełnieniu w trybie przewidzianym w art. 398⁶ § 1 k.p.c. O uzupełnieniu bądź nieuzupełnieniu tego braku decyduje treść załączonego pełnomocnictwa nie zaś data jego wystawienia. Takie stanowisko odpowiada istocie czynności uzupełniania braków formalnych pism procesowych. Czynność ta dokonywana jest w okresie biegu terminu wyznaczonego do uzupełnienia, nie można więc wymagać, aby w ramach uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej pełnomocnik strony przedłożył pełnomocnictwo wystawione najpóźniej w dacie sporządzenia skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).